

32004R0448

L 72/66

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

11.3.2004

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 448/2004**z dnia 10 marca 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działanie współfinansowane z funduszy strukturalnych, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1145/2003**KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, ⁽¹⁾

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające ogólne przepisy w sprawie funduszy strukturalnych, w szczególności jego art. 30 ust. 3 i art. 53 ust. 2,

po konsultacjach z Komitetem ustanowionym art. 147 Traktatu, Komitetem ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi oraz Komitetem ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólny zestaw zasad dotyczących kwalifikowania wydatków jest zawarty w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 ⁽²⁾. Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 5 sierpnia 2000 r.
- (2) Jednakże jak wykazało doświadczenie, zasady kwalifikowania wydatków wymagają zmiany w odniesieniu do kilku kwestii.
- (3) W szczególności należy uznać kwalifikowanie wydatków z tytułu międzynarodowych transakcji finansowych w związku z pomocą udzielaną w ramach Peace II i inicjatyw wspólnotowych, w związku z potrąceniem odsetek otrzymywanych od wpłat na konto.
- (4) Ponadto należy zaznaczyć, że płatności dokonywane na rzecz kapitału podwyższonego ryzyka, funduszu pożyczkowego i gwarancyjnego są wydatkami rzeczywiście poniesionymi.
- (5) Należy wyraźnie zaznaczyć, że kwalifikowanie podatku VAT do współfinansowania nie jest uzależnione od tego, czy beneficjent końcowy jest podmiotem publicznym czy prywatnym.
- (6) W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich należy zaznaczyć, że należy stosować zasadę, zgodnie z którą dowód poniesienia wydatków może mieć formę otrzymanych faktur, lecz bez uszczerbku dla szczególnych zasad ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji

i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽³⁾, według których należy ustalić standardowe koszty jednostkowe dla niektórych inwestycji w sektorze leśnictwa.

- (7) Dla większej przejrzystości i wygody należy zmienić w całości brzmienie Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1685/2000.
- (8) Przepisy wykonawcze regulujące kwestię płatności w ramach kapitału podwyższonego ryzyka, funduszy pożyczkowych i gwarancyjnych, jak również kwalifikowanie podatku VAT, stwarzają trudności interpretacyjne.
- (9) Uwzględniając w odpowiedni sposób zasadę równego traktowania i biorąc pod uwagę koszty, które można zakwalifikować jako opłaty z tytułu transakcji międzynarodowych, odpowiednie zasady należy stosować z mocą wsteczną.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 zostało odpowiednio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1145/2003. Jednakże przyjmując to rozporządzenie, nie zachowano w pełni wymogów dotyczących procedury komitetu, w związku z czym rozporządzenie (WE) nr 1145/2003 należy uchylić. Niniejsze rozporządzenie należy zatem stosować od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1145/2003.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rozwoju i Konwersji Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 1145/2003 traci moc.

Artykuł 2

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1685/2000 zastępuje się tekstem zawartym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 5 lipca 2003 r.

Od dnia 5 sierpnia 2000 r. obowiązują następujące punkty Załącznika:

- a) w odniesieniu do zasady 1 – punkty 1.3, 2.1, 2.2 i 2.3;
- b) w odniesieniu do zasady 3 – punkt 1;
- c) w odniesieniu do zasady 7 – punkty 1–5.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1105/2003 (Dz.U. L 58 z 27.6.2003, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1145/2003 (Dz.U. L 160 z 28.6.2003, str. 48).

⁽³⁾ Dz.U. L 74 z 15.3.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 963/2003 (Dz.U. L 38, 5.6.2003, str. 32).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 2004 r.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ZASADY KWALIFIKOWANIA WYDATKÓW

Zasada nr 1: Wydatki rzeczywiście ponoszone

1. PŁATNOŚCI PONOSZONE PRZEZ KOŃCOWYCH BENEFICJENTÓW
 - 1.1. Płatności poczynione przez końcowych beneficjentów, w rozumieniu art. 32 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 (zwanego dalej „rozporządzeniem ogólnym”), dokonywane są w postaci gotówkowej, z uwzględnieniem wyjątków określonych w ppkt 1.5.
 - 1.2. W przypadku systemów pomocy na podstawie art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznawanej przez podmioty określone przez Państwa Członkowskie „płatności końcowych beneficjentów” oznaczają pomoc wypłacaną indywidualnym odbiorcom przez podmioty, które przyznają pomoc. Płatności pomocy końcowych beneficjentów muszą zostać uzasadniane przez odniesienie do warunków i celów pomocy.
 - 1.3. Płatności dokonywane na rzecz kapitału podwyższonego ryzyka, funduszu pożyczkowego i gwarancyjnego (w tym funduszu kapitału podwyższonego ryzyka) traktuje się jako „wydatki rzeczywiście poniesione” w rozumieniu art. 32 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia ogólnego, pod warunkiem że fundusz taki spełnia wymagania określone odpowiednio w zasadach 8 i 9.
 - 1.4. W przypadkach innych niż określone w ppkt 1.2 „płatności końcowych beneficjentów” oznaczają płatności ponoszone przez podmioty publiczne lub prywatne firmy określone w uzupełnieniu programu zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. b) rozporządzenia ogólnego bezpośrednio odpowiadają za zlecenie poszczególnych działań.
 - 1.5. Zgodnie z warunkami określonymi w ppkt 1.6–1.8 amortyzacja, wkład rzeczowy i koszty ogólne mogą również kształtować część płatności określonych w ppkt 1.1. Jednakże współfinansowanie działań przez fundusze strukturalne nie powinno przekraczać całkowitych wydatków kwalifikowanych, z wyłączeniem wkładu rzeczowego, po zakończeniu operacji.
 - 1.6. Koszty amortyzacji nieruchomości lub wyposażenia, dla których istnieje bezpośrednie powiązanie z celami działań, są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem że:
 - a) przyznana pomoc krajowa lub wspólnotowa nie służyła nabyciu tej nieruchomości albo wyposażenia;
 - b) koszt amortyzacji jest w powiązaniu z odpowiednimi zasadami rachunkowości; oraz
 - c) koszty odnoszą się wyłącznie do okresu współfinansowania omawianych działań.
 - 1.7. Wkłady rzeczowe są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem że:
 - a) polegają na udostępnieniu ziemi, nieruchomości, wyposażenia i materiałów, badań i działań specjalistycznych lub bezpłatnej dobrowolnej pracy;
 - b) nie są dokonywane na zasadach środków inżynierii finansowej, określonych w zasadach 8, 9 i 10;
 - c) ich wartość może być niezależnie oceniona i poddana audytowi;
 - d) w przypadku udostępnienia ziemi lub nieruchomości, jej wartość jest poświadczana przez niezależnego, wykwalifikowanego eksperta lub też należyćie uprawniony właściwy organ;
 - e) w przypadku bezpłatnej dobrowolnej pracy wartość pracy jest określana przy wzięciu pod uwagę ilości spędzonego czasu oraz standardowej stawki godzinowej lub dziennej za wykonywaną pracę; oraz
 - f) przepisy zasad 4, 5 i 6 stosuje się tam, gdzie sytuacja tego wymaga.
 - 1.8. Koszty ogólne są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem że oparte są na faktycznych kosztach, które odnoszą się do wprowadzania w życie działań współfinansowanych przez fundusze strukturalne oraz są przeznaczone pro rata do działań zgodnie z należyćie uzasadnioną, rzetelną i bezstronną metodologią.
 - 1.9. Przepisy ppkt 1.5–1.8 stosuje się w odniesieniu do indywidualnych odbiorców określonych w ppkt 1.2 w przypadku planów pomocy zgodnych z art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznanej przez podmioty określone przez Państwa Członkowskie.
 - 1.10. Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej restrykcyjne przepisy krajowe określające wydatki kwalifikowane dotyczące ppkt 1.6–1.8.

2. DOWODY WYDATKÓW

- 2.1. Przyjmuje się ogólną zasadę, że płatności poczynione przez końcowych beneficjentów, zgłaszane jako płatności okresowe i płatności salda końcowego, winny być potwierdzone otrzymaną fakturą. Jeśli nie jest to możliwe, płatność potwierdza się dokumentami rachunkowymi o równoważnej wartości dowodowej.
- 2.2. W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich, bez naruszenia szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 445/2002 ustanawiającym szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, przy ustalaniu standardowego kosztu jednostkowego dla niektórych inwestycji w sektorze leśnictwa stosuje się przepis ppkt 2.1.
- 2.3. Ponadto, gdy działania są realizowane w ramach procedur udzielania zamówień publicznych, płatności poczynione przez końcowych beneficjentów, deklarowane jako płatności okresowe i płatności salda końcowego, są potwierdzane otrzymaną fakturą wystawioną zgodnie z podpisanymi umowami. W pozostałych przypadkach, włącznie z przyznawaniem dotacji państwowych, płatności końcowych beneficjentów, deklarowane jako płatności okresowe i płatności salda końcowego, muszą być uzasadnione wydatkami faktycznie poniesionymi (w tym wydatkami, o których mowa w ppkt 1.5) przez dane organy i przedsiębiorstwa państwowe lub prywatne firmy uczestniczące w realizacji działania.

3. PODWYKONAWSTWO

- 3.1. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych do współfinansowania z funduszy strukturalnych nie kwalifikują się wydatki dotyczące następujących umów podwykonawstwa:
 - a) podwykonawstwo, które podnosi koszty wykonania działania bez odpowiedniego podniesienia jego wartości;
 - b) umowy podwykonawstwa z podmiotami pośredniczącymi lub konsultantami, w których płatność jest określona jako procent wartości całkowitej działania, dopóki płatność taka nie zostanie uzasadniona przez końcowego beneficjenta w stosunku do wartości rzeczywistej pracy lub usług.
- 3.2. Dla wszystkich umów podwykonawstwa podwykonawcy podejmują działania zapewniające audyt i kontrolę podmiotów wraz ze wszystkimi niezbędnymi informacjami odnoszącymi się do działań podlegających podwykonawstwu.

Zasada nr 2: Księgowanie wpływów

1. „Wpływy” dla celów niniejszej zasady obejmują przychody z tytułu sprzedaży, dzierżawy, usług, rejestracji/opłat lub innych równoważnych wpływów uzyskanych w ramach realizacji działania w okresie jego współfinansowania lub w okresie dłuższym, do momentu zakończenia pomocy, ustalonym przez Państwa Członkowskie, z wyjątkiem:
 - a) przychodów uzyskiwanych podczas cyklu gospodarczego współfinansowanych inwestycji, które są podmiotem szczegółowych przepisów art. 29 ust. 4 rozporządzenia ogólnego;
 - b) przychodów uzyskiwanych w ramach środków inżynierii finansowej określonych w zasadach 8, 9 i 10;
 - c) wkładu sektora prywatnego w celu współfinansowania działań, które występują obok wkładów publicznych w tabelach finansowych ważnych środków pomocowych.
2. Przychody określone w pkt 1 przedstawiają dochód, o który pomniejsza się kwotę współfinansowania z funduszy strukturalnych, wymaganą w omawianych działaniach. Przed skalkulowaniem wkładu z funduszy strukturalnych i nie później niż w momencie zamykania pomocy są one potrącane z kwalifikowanych wydatków na działanie w całości lub też pro rata, w zależności od tego, czy będą uzyskiwane w całości, czy jedynie w części współfinansowanego działania.

Zasada nr 3: Opłaty finansowe i inne oraz wydatki prawne

1. OPŁATY FINANSOWE

Oprocentowanie debetu (inne niż wydatki na dopłaty do oprocentowania w celu zmniejszenia kosztów pożyczek dla przedsiębiorstw realizowane w ramach zatwierdzonego programu pomocy państwowej), opłaty z tytułu transakcji finansowych, prowizje od wymiany walut i ujemne różnice kursowe oraz inne wydatki finansowe nie kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych. Jednakże opłaty z tytułu międzynarodowych transakcji finansowych w ramach pomocy z programu Peace II i inicjatyw wspólnotowych (Interreg III, Leader+, Equal i Urban II) kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych po uprzednim potrąceniu oprocentowania kredytu na zaliczki. Ponadto w przypadku dotacji globalnych kwoty odsetek od debetu zapłacone przez wyznaczonego pośrednika przed płatnością salda pomocy zostają zakwalifikowane, po uprzednim potrąceniu oprocentowania kredytu na zaliczki.

2. OPŁATY BANKOWE ZA PROWADZENIE RACHUNKU

W przypadku gdy współfinansowanie przez fundusze strukturalne wymaga otwarcia odrębnego rachunku lub rachunków w celu wykonania działania, opłaty bankowe za otwarcie oraz prowadzenie rachunku kwalifikują się.

3. OPŁATY ZA PORADY, OPŁATY NOTARIALNE, KOSZTY EKSPERTYZ TECHNICZNYCH I FINANSOWYCH, KOSZTY KSIĘGOWOŚCI ORAZ AUDYTU

Koszty tego rodzaju kwalifikują się, jeśli są bezpośrednio związane z działaniem oraz są konieczne do jego przygotowania lub wykonania lub też, w przypadku kosztów księgowych lub kosztu audytu, kwalifikują się, jeżeli związane są z wymaganiami organu zarządzającego.

4. KOSZTY GWARANCJI UDZIELONYCH PRZEZ BANK LUB INNE INSTYTUCJE FINANSOWE

Koszty tego rodzaju kwalifikują się w przypadkach, gdy gwarancje wymagane są prawem krajowym i wspólnotowym albo decyzją Komisji zatwierdzającą pomoc finansową.

5. GRZYWNY, KARY FINANSOWE ORAZ WYDATKI ZWIĄZANE ZE SPORAMI SĄDOWYMI

Wydatki te nie kwalifikują się.

Zasada nr 4: Zakup sprzętu używanego

Zakup używanego sprzętu kwalifikuje się do współfinansowania przez fundusze strukturalne, bez uszczerbku bardziej rygorystycznych przepisów krajowych pod warunkiem spełnienia trzech następujących kryteriów:

- a) sprzedający sprzęt dostarczy deklarację określającą jego pochodzenie oraz potwierdzi, że w okresie ostatnich siedmiu lat sprzęt nie został zakupiony z pomocy przyznanej na szczeblu krajowym lub wspólnotowym;
- b) cena sprzętu nie przekracza jego rynkowej wartości i jest niższa od ceny podobnego nowego sprzętu; oraz
- c) sprzęt posiada właściwości techniczne niezbędne dla realizacji działania oraz odpowiada obowiązującym normom.

Zasada nr 5: Zakup ziemi

1. ZASADA OGÓLNA

1.1. Koszty zakupu niezabudowanej ziemi kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, pod warunkiem spełnienia trzech następujących kryteriów:

- a) istnieje bezpośredni związek pomiędzy zakupem gruntu i celem współfinansowanego działania;
- b) wyjątkiem przypadków opisanych w pkt 2 zakup ziemi nie może stanowić więcej niż 10 % wszystkich kwalifikowanych wydatków na dane działanie, chyba że wyższy udział pomocy zostanie zaakceptowany przez Komisję;
- c) należy uzyskać zaświadczenie od niezależnego, uprawnionego eksperta lub należycie upoważnionego urzędowego organu, potwierdzające, że cena zakupu nie przekracza rynkowej wartości.

1.2. W przypadku programów pomocy na podstawie art. 87 Traktatu kwalifikowanie wydatków związanych z zakupem ziemi powinno być ocenione przy wzięciu pod uwagę programu pomocy jako całości.

2. DZIAŁANIA Z ZAKRESU OCHRONY ŚRODOWISKA

W działaniach z zakresu ochrony środowiska w celu zakwalifikowania wydatków należy spełnić wszystkie wymienione poniżej warunki:

- zakup jest przedmiotem pozytywnej decyzji organu zarządzającego,
- ziemia jest przeznaczona do wykorzystania przez okres określony w decyzji,
- ziemia nie jest przeznaczona do celów rolniczych, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków zatwierdzonych przez organ zarządzający,
- zakup jest dokonany przez lub w imieniu instytucji publicznej lub przez podmiot podlegający prawu publicznemu,

Zasada nr 6: Zakup nieruchomości**1. ZASADA OGÓLNA**

Koszty zakupu nieruchomości, takich jak wybudowanych już budynków i ziemi, na której są one zbudowane, kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli istnieje bezpośrednie powiązanie pomiędzy zakupem i celem działania, przy uwzględnieniu warunków określonych w pkt 2 bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych.

2. WARUNKI KWALIFIKACJI

- 2.1. Należy uzyskać zaświadczenie od niezależnego, wykwalifikowanego rzeczoznawcy lub należycie upoważnionego urzędowego organu, potwierdzające, że cena zakupu nie przekracza rynkowej wartości, jak również zaświadczenie, iż budynek odpowiada normom krajowym lub też wyszczególnić punkty, z którymi nie jest zgodny, w przypadku gdy ich sprostowanie przez końcowego użytkownika jest przewidywane w ramach działań.
- 2.2. Budynek nie otrzymał w okresie ostatnich 10 lat krajowej lub wspólnotowej dotacji, która skutkowałaby podwójnym udzieleniem pomocy w przypadku współfinansowania jego zakupu z funduszy strukturalnych.
- 2.3. Nieruchomości są wykorzystywane przez okres oraz do celów określonych przez organ zarządzający.
- 2.4. Budynki mogą być wykorzystywane wyłącznie zgodnie z celami działania. W szczególności budynki mogą być używane przez administrację publiczną jedynie wówczas, gdy takie stosowanie jest zgodne z dopuszczalnymi działaniami w określonym funduszu strukturalnym.

Zasada nr 7: VAT i inne podatki oraz opłaty

1. Podatek VAT nie jest wydatkiem kwalifikowanym, z wyjątkiem przypadków, gdy jest on faktycznie i ostatecznie wytworzony przez końcowego beneficjenta lub indywidualnego odbiorcę w ramach programu pomocy zgodnie z art. 87 Traktatu oraz w przypadku pomocy finansowanej przez instytucję wyznaczoną przez Państwo Członkowskie. VAT, który podlega zwrotowi, przy zastosowaniu jakichkolwiek środków, nie może być uznany za wydatek kwalifikowany nawet, jeżeli końcowy beneficjent lub indywidualny odbiorca nie odzyska go w danym momencie. Przy ustalaniu, czy VAT stanowi wydatek kwalifikowany zgodnie z zapisami niniejszych zasad, nie jest brany pod uwagę publiczny lub prywatny status beneficjenta końcowego lub odbiorcy.
2. Podatek VAT, którego zwrotu beneficjent końcowy lub odbiorca końcowy nie może uzyskać na mocy określonych przepisów krajowych, stanowi wydatek kwalifikowany tylko wtedy, gdy takie przepisy są pod każdym względem zgodne z szóstą dyrektywą Rady nr 77/388/EWG w sprawie VAT ⁽¹⁾.
3. W przypadku gdy końcowy beneficjent lub indywidualny odbiorca podlega programowi pomocy zryczałtowanej, zgodnie z tytułem XIV szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie VAT, dla potrzeb pkt 1 zapłacony VAT jest uznawany za podlegający zwrotowi.
4. Bez naruszania przepisów art. 29 ust. 6 rozporządzenia ogólnego współfinansowanie ze strony Wspólnoty nie może przekroczyć całkowitych kosztów kwalifikowanych, z wyłączeniem podatku VAT.
5. Inne podatki i opłaty (zwłaszcza podatki bezpośrednie oraz składka na ubezpieczenie społeczne, wynagrodzenia i pensje), które wynikają ze współfinansowania przez fundusze strukturalne, nie stanowią wydatków kwalifikowanych z wyjątkiem przypadków, gdy jest on faktycznie i definitywnie wytworzony przez końcowego beneficjenta lub indywidualnego odbiorcę.

Zasada nr 8: Kapitał podwyższonego ryzyka i fundusze pożyczkowe**1. ZASADA OGÓLNA**

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał kapitału podwyższonego z kapitału ryzyka i/lub funduszy pożyczkowych lub funduszy kapitału podwyższonego ryzyka (zwanymi dalej „funduszami”), jeśli spełniają one warunki określone w pkt 2. Do celów niniejszej zasady „fundusze kapitału podwyższonego ryzyka oraz fundusze pożyczkowe” oznaczają nośniki inwestycji stworzone specjalnie w celu zapewnienia równości lub inne formy ryzyka kapitałowego, w tym pożyczki dla małych i średnich przedsiębiorstw określone w zaleceniu Komisji 96/280/WE ⁽²⁾. „Fundusze kapitału podwyższonego ryzyka” oznaczają fundusze utworzone w celu inwestowania w różne kapitały podwyższonego ryzyka oraz fundusze pożyczkowych. Uczestnictwu funduszy strukturalnych w funduszach mogą towarzyszyć współpłatność lub gwarancje pochodzące z innych instrumentów finansowych Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4.

2. WARUNKI

- 2.1. Rozsądny plan operacyjny zostaje przedstawiony przez podmioty współfinansujące lub sponsorów funduszu, określając między innymi wskazany rynek, kryteria, terminy i warunki finansowania, budżet operacyjny funduszu, własność oraz partnerów współfinansujących, profesjonalizm, kompetencje oraz niezależność zarządzania, przepisy wewnętrzne funduszu, uzasadnienie oraz zamierzone wykorzystanie wkładów funduszy strukturalnych, politykę wychodzenia z inwestycji, przepisy o likwidacji funduszu, w tym ponowne wykorzystanie zwrotów przypisanych do wkładu z funduszy strukturalnych. Plan operacyjny zostaje szczegółowo oceniony, a jego wykonanie jest nadzorowane przez lub na odpowiedzialność organu zarządzającego.
- 2.2. Fundusz zostaje powołany jako niezależna osoba prawna zarządzana na podstawie umowy udziałowców lub też jako wydzielona jednostka finansowa w ramach istniejącej instytucji finansowej. W tym ostatnim przypadku fundusz jest przedmiotem oddzielnej umowy wykonawczej, wymagającej zwłaszcza posiadania oddzielnych rachunków odróżniających nowe zasoby zainwestowane w fundusz (w tym wkład funduszy strukturalnych) oraz źródła wstępnie dostępne w danej instytucji. Wszyscy uczestnicy funduszu wnoszą swój wkład w gotówce.
- 2.3. Komisja nie może zostać partnerem ani udziałowcem funduszu.
- 2.4. Wkład z funduszy strukturalnych podlega ograniczeniom ustanowionym w art. 29 ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia ogólnego.
- 2.5. Fundusze mogą inwestować wyłącznie w małe i średnie przedsiębiorstwa na etapie ich powstawania, wczesnej działalności (włącznie z kapitałem założycielskim) lub rozwoju i wyłącznie w działania, które osoby zarządzające funduszem uznają za gospodarczo rentowne. Ocena rentowności powinna brać pod uwagę wszystkie źródła dochodów danego przedsiębiorstwa. Fundusz nie inwestuje w przedsiębiorstwa, które znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych Wspólnoty dotyczących zasad udzielania pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji ⁽¹⁾.
- 2.6. Należy podjąć wszelkie środki ostrożności, aby minimalizować zakłócenia konkurencji na rynku kapitału podwyższonego ryzyka i pożyczek. Zwłaszcza zyski z inwestycji w akcje lub udziały oraz z pożyczek (pomniejszony pro rata o udział w kosztach zarządzania) mogą być preferencyjnie przeznaczone dla udziałowców sektora prywatnego w zależności od poziomu wynagrodzeń określonych w umowie udziałowców, zaś następnie powinny być przyznane proporcjonalnie pomiędzy udziałowców i fundusze strukturalne. Zwroty do funduszu odnoszące się do wkładu funduszy strukturalnych używa się ponownie na rzecz działań rozwojowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w tych samych kwalifikowanych obszarach.
- 2.7. Koszty zarządzania nie mogą przekraczać 5 % kapitału wpłaconego w całości średnio raz w roku w czasie trwania programu pomocowego, chyba że po przetargu wyższy procent okaże się niezbędny.
- 2.8. W okresie zamykania działania wydatki kwalifikowane funduszu (końcowego beneficjenta) stanowią kapitał funduszu, który został zainwestowany lub pożyczony małym i średnim przedsiębiorstwom, włączając poniesione koszty zarządzania.
- 2.9. Wkłady do funduszy z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych, jak również inwestycje prowadzone przez fundusze w poszczególnych małych i średnich przedsiębiorstwach, podlegają przepisom dotyczącym pomocy państwa.

3. ZALECENIA

- 3.1. Komisja zaleca standardy dobrej praktyki określone w ppkt 3.2–3.6 funduszm, w których mają udziały fundusze strukturalne. Komisja będzie traktować wypełnianie zaleceń jako pozytywny element przy sprawdzaniu zgodności funduszy z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Zalecenia nie są wiążące do celów kwalifikowania wydatków.
- 3.2. Finansowy wkład sektora prywatnego powinien być znaczący i wynosić ponad 30 %.
- 3.3. Fundusze powinny być wystarczająco duże i odnosić się do wystarczająco dużej docelowej grupy ludności, aby ich działania zapewniały potencjalną gospodarczą rentowność, harmonogram inwestycji zgodny z okresem funkcjonowania funduszy strukturalnych oraz ich skupienie na obszarach niedoborów rynkowych.
- 3.4. Okres wniesienia wkładu do funduszu powinien być taki sam dla funduszy strukturalnych i dla udziałowców oraz pro rata do udziałów subskrybowanych.
- 3.5. Fundusze są zarządzane przez niezależne profesjonalne zespoły z odpowiednim doświadczeniem w biznesie prezentującym niezbędne umiejętności i wiarygodność do zarządzania funduszem kapitału podwyższonego ryzyka. Zespół zarządzający wybierany jest na podstawie procesu selekcji, przy uwzględnieniu poziomu przewidywanych opłat.
- 3.6. Fundusze co do zasady nie powinny nabywać większości udziałów w firmach i powinny dążyć do zrealizowania wszystkich inwestycji podczas istnienia funduszu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

Zasada nr 9: Fundusze gwarancyjne**1. ZASADA OGÓLNA**

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał funduszy gwarancyjnych zgodnie z warunkami określonymi w pkt 2. Do celów niniejszej zasady „fundusze gwarancyjne” oznaczają instrumenty finansowe, które gwarantują kapitał ryzyka oraz fundusze pożyczkowe w rozumieniu zasady nr 8 oraz inne programy finansowania ryzyka małych i średnich przedsiębiorstw (w tym pożyczki) przeciwko stratom wynikłym z inwestycji w małe i średnie przedsiębiorstwa, jak określono w zaleceniu 96/280/WE, ostatnio zmienionym zaleceniem Komisji z dnia 6 maja 2003 r. Fundusze mogą być publicznie wspieranymi funduszami wzajemnymi założonymi przez małe i średnie przedsiębiorstwa, fundusze komercyjne z partnerami z sektora prywatnego lub funduszami całkowicie finansowanymi ze środków publicznych. Uczestnictwo w funduszu funduszy strukturalnych może być wsparte częściowymi gwarancjami zapewnionymi przez inne instrumenty finansowania Wspólnoty.

2. WARUNKI

- 2.1. Współfinansujący lub sponsorzy funduszu przedstawiają rozsądny plan operacyjny w taki sam sposób jak dla funduszy podwyższonego ryzyka (zasada nr 8), *mutatis mutandis*, określający gwarantowany portfel docelowy. Plan operacyjny jest szczegółowo oceniany, a jego wykonanie jest nadzorowane przez lub na odpowiedzialność instytucji zarządzającej.
- 2.2. Fundusz zostaje powołany jako niezależna osoba prawna zarządzana na podstawie umowy udziałowców lub też jako wydzielona jednostka finansowa w ramach istniejącej instytucji finansowej. W tym ostatnim przypadku fundusz jest przedmiotem oddzielnej umowy wykonawczej, wymagającej zwłaszcza posiadania oddzielnych rachunków odróżniających nowe zasoby zainwestowane w fundusz (w tym wkład funduszy strukturalnych) oraz zasoby wstępnie dostępne w danej instytucji.
- 2.3. Komisja nie może zostać partnerem ani udziałowcem w funduszu.
- 2.4. Fundusze mogą gwarantować wyłącznie inwestycje w działania oceniane jako potencjalnie gospodarczo rentowne. Fundusze nie zapewniają gwarancji przedsiębiorstwom, które znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych Wspólnoty dotyczących zasad udzielania pomocy państwa na ratowanie restrukturyzację przedsiębiorstw zagrożonych.
- 2.5. Każda część wkładu funduszy strukturalnych pozostała po okresie gwarancji jest wykorzystywana ponownie na działania związane z rozwojem małych i średnich przedsiębiorstw na tym samym kwalifikowanym obszarze.
- 2.6. Koszty zarządzania nie mogą przekroczyć 2 % kapitału wpłaconego w całości średnio raz w roku podczas trwania programu pomocowego, chyba że przeprowadzony przetarg wykaże konieczność podwyższenia tego pułapu.
- 2.7. W okresie zamykania działania wydatki kwalifikowane funduszu (końcowego beneficjenta) są równe kwocie kapitału wpłaconego w całości funduszu niezbędnego, na podstawie niezależnego badania, w celu objęcia gwarancji, włącznie z poniesionymi kosztami zarządzania.
- 2.8. Wkłady do funduszy gwarancyjnych z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych, jak również gwarancje dostarczane przez takie fundusze małym i średnim przedsiębiorstwom, podlegają zasadom dotyczącym pomocy państwa.

Zasada nr 10: Leasing**1. ZASADY OGÓLNE**

Wydatki poniesione w związku z operacjami leasingowymi są kwalifikowane do współfinansowania przez fundusze strukturalne, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w pkt 2–4.

2. POMOC ZA POŚREDNICTWEM LEASINGODAWCY

- 2.1. Leasingodawca jest bezpośrednim odbiorcą współfinansowania wspólnotowego, które zostaje wykorzystane na obniżenie rat leasingowych płaconych przez leasingobiorcę w odniesieniu do aktywów objętych umową leasingu.
- 2.2. Umowy leasingowe, dla których wypłacana jest pomoc wspólnotowa, zawierają opcję nabycia lub też zapewniają minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania środków trwałych, które są przedmiotem umowy.
- 2.3. W przypadku gdy umowa leasingowa wygasa przed upływem minimalnego okresu leasingowego bez uprzedniego zatwierdzenia właściwych władz, leasingodawca podejmuje działania mające na celu zwrot odpowiednim władzom krajowym (jako kredyt do właściwego funduszu) część pomocy wspólnotowej, odpowiadającą pozostałemu okresowi leasingowemu.
- 2.4. Nabycie mienia przez leasingodawcę, udokumentowane potwierdzoną fakturą lub dokumentem rachunkowym o równoważnej wartości dowodowej, stanowi wydatek kwalifikowany do współfinansowania. Maksymalna kwota kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę nie przekracza wartości rynkowej leasingowanego mienia.

- 2.5. Koszty związane z umową leasingową (zwłaszcza podatek, marża leasingodawcy, odsetki od refinansowania kosztów, narzuty, opłaty ubezpieczeniowe) inne niż wydatki określone w ppkt 2.4 nie są wydatkami kwalifikowanymi.
- 2.6. Pomoc wspólnotowa wypłacona leasingodawcy jest wykorzystywana na rzecz leasingobiorcy w drodze jednolitego obniżenia wszystkich rat leasingowych podczas okresu leasingowego.
- 2.7. Leasingodawca musi wykazać, iż pomoc wspólnotowa będzie w całości przekazana leasingobiorcy, poprzez ustanowienie podziału płatności rat lub poprzez alternatywną metodę dającą równoważne zabezpieczenie.
- 2.8. Koszty określone w ppkt 2.5, wykorzystanie jakichkolwiek korzyści fiskalnych wynikających z operacji leasingowej oraz pozostałe warunki kontraktu są równoważne do stosowanych w przypadku braku interwencji finansowej Wspólnoty.

3. POMOC DLA LEASINGOBIORCY

- 3.1. Leasingobiorca jest bezpośrednim odbiorcą wspólnotowego współfinansowania.
- 3.2. Raty leasingowe płacone na rzecz leasingodawcy przez leasingobiorcę, udokumentowane potwierdzoną fakturą lub dokumentem rachunkowym o równoważnej wartości dowodowej, stanowią wydatek kwalifikowany do współfinansowania.
- 3.3. W przypadku umów leasingowych, które zawierają opcję nabycia lub które przewidują minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania mienia, którego dotyczy umowa, maksymalna kwota współfinansowania kwalifikowanego przez Wspólnotę nie przekracza wartości rynkowej leasingowanego mienia. Pozostałe koszty związane z umową leasingową (zwłaszcza podatek, marża dzierżawiącego, odsetki od refinansowania kosztów, narzuty, opłaty ubezpieczeniowe) nie są wydatkami kwalifikowanymi.
- 3.4. Pomoc wspólnotowa w przypadku umów leasingowych określonych w ppkt 3.3 jest wypłacana na rzecz leasingobiorcy w jednej lub więcej transzach, stosownie do efektywnie płaconych rat leasingowych. W przypadku gdy okres umowy leasingowej przekracza końcową datę rozliczenia płatności pomocy wspólnotowej, jedynie wydatki powiązane z ratami leasingowymi przypadającymi do zapłaty oraz zapłaconymi przez leasingobiorcę do momentu końcowej daty płatności z tytułu pomocy mogą być rozważane jako kwalifikowane.
- 3.5. W przypadku kontraktów leasingowych, które nie przewidują opcji kupna i których trwanie jest krótsze niż okres życia aktywu, którego dotyczy umowa, raty leasingowe są kwalifikowane do współfinansowania przez Wspólnotę proporcjonalnie do okresu kwalifikowanego działania. Jednakże leasingobiorca musi być w stanie wykazać, iż leasing był najbardziej efektywną metodą pozyskania wyposażenia. W przypadku gdy koszty mogłyby być mniejsze, jeśli zostałaby zastosowana metoda alternatywna (np. wynajem wyposażenia), dodatkowe koszty określa się na podstawie wydatków kwalifikowanych.
- 3.6. Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne przepisy krajowe określania wydatków kwalifikowanych na mocy ppkt 3.1–3.5.

4. SPRZEDAŻ I LEASING ZWROTNY

Raty leasingu płacone przez leasingobiorcę w ramach programu sprzedaży lub leasingu zwrotnego są wydatkami kwalifikowanymi zgodnie z zasadami wymienionymi w pkt 3. Koszty nabycia mienia nie są kwalifikowane do współfinansowania przez Wspólnotę.

Zasada nr 11: Koszty wynikające z zarządzania i uruchomienia funduszy strukturalnych

1. ZASADA OGÓLNA

Koszty ponoszone przez Państwa Członkowskie, a związane z zarządzaniem, wykonywaniem, nadzorem i kontrolą funduszy strukturalnych, nie są kosztami kwalifikowanymi do współfinansowania, z wyjątkiem przypadków wymienionych w pkt 2 oraz zgodnie z kategoriami określonymi w ppkt 2.1.

2. KATEGORIE KOSZTÓW ZARZĄDZANIA, REALIZACJI, WYKONYWANIA ORAZ KONTROLI KWALIFIKOWANYCH DO WSPÓŁFINANSOWANIA

- 2.1. Następujące kategorie wydatków są kwalifikowane do współfinansowania ze środków pomocowych, zgodnie z warunkami określonymi w ppkt 2.2–2.7:
 - wydatki związane z przygotowaniem, selekcją, sprawdzaniem i nadzorowaniem pomocy i działań (z wyłączeniem wydatków na nabycie i instalację systemu komputerowego służącego zarządzaniu, nadzorowaniu i ocenie),

- wydatki związane ze spotkaniami komitetów nadzorujących i podkomitetów związanych z wykonywaniem programów pomocowych. Wydatki takie mogą również zawierać koszty biegłych i innych uczestników w komitetach, w tym uczestników z państw trzecich, jeśli przewodniczący komitetu uzna ich obecność za niezbędną dla efektywnego wykonywania pomocy,
 - wydatki związane z audytem oraz kontrolami działań na miejscu,
- 2.2. Wydatki na wynagrodzenia, w tym składki na ubezpieczenia społeczne są kwalifikowane jedynie w następujących przypadkach:
- a) urzędnicy służby cywilnej lub inni urzędnicy publiczni oddelegowani, na mocy należycie udokumentowanej decyzji, przez właściwe władze w celu prowadzenia zadań, określonych w ppkt 2.1;
 - b) inni pracownicy zatrudnieni w celu prowadzenia zadań określonych w ppkt 2.1;
- Okres oddelegowania lub zatrudnienia nie może przekraczać ostatecznego terminu kwalifikowania wydatków wyznaczonej w decyzji zatwierdzającej pomoc.
- 2.3. Wkład funduszy strukturalnych w wydatki określone w ppkt 2.1 jest ograniczony do maksymalnej kwoty, która zostanie wyznaczona w pomocy zatwierdzonej przez Komisję i nie przekracza ograniczeń określonych w ppkt 2.4 i 2.5.
- 2.4. Dla każdej pomocy, z wyjątkiem inicjatyw wspólnotowych, specjalnego programu Peace II i działań innowacyjnych, ograniczenia stanowią sumę następujących kwot:
- 2,5 % całkowitego wkładu funduszy strukturalnych mniejszego lub równego 100 milionów EUR,
 - 2 % całkowitego wkładu funduszy strukturalnych większego niż 100 milionów EUR, ale mniejszego lub równego 500 milionów EUR,
 - 1 % całkowitego wkładu funduszy strukturalnych większego niż 500 milionów EUR, ale mniejszego lub równego 1 miliard EUR,
 - 0,5 % całkowitego wkładu funduszy strukturalnych większego niż 1 miliard EUR.
- 2.5. Dla inicjatyw wspólnotowych, działań innowacyjnych i specjalnego programu Peace II ograniczenie powinno wynosić 5 % całkowitego udziału funduszy strukturalnych. W przypadku gdy taka pomoc angażuje udział więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, ograniczenie to może wzrosnąć, przy uwzględnieniu wyższych kosztów wykonania i zarządzania programem i zostanie ono ustalone decyzją Komisji.
- 2.6. Do celów obliczenia kwoty ograniczeń określonych w ppkt 2.4 i 2.5 całkowity wkład funduszy strukturalnych jest stały w każdej pomocy zatwierdzonej przez Komisję.
- 2.7. Wykonanie ppkt 2.1–2.6 niniejszej zasady jest uzgodnione pomiędzy Komisją i Państwami Członkowskimi i ustanowione w ramach pomocy. Poziom udziałów powinien być obliczony zgodnie z art. 29 ust. 7 rozporządzenia ogólnego. Do celów nadzoru koszty określone w ppkt 2.1 będą przedmiotem oddzielnego działania lub częściowego działania w ramach pomocy technicznej.
3. INNE WYDATKI W RAMACH POMOCY TECHNICZNEJ
- Działania w ramach pomocy technicznej, które mogą być współfinansowane, inne niż określone w pkt 2 (takie jak studia, seminaria, akcje informacyjne, ocena oraz nabycie i instalacja systemu komputerowego do celów zarządzania, monitorowania i oceny) nie są przedmiotem warunków określonych w ppkt 2.4–2.6. Wydatki na wynagrodzenia dla urzędników służby cywilnej lub innych pracowników publicznych, którzy zajmują się tego typu działaniami nie są kwalifikowane.
4. WYDATKI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ DZIAŁAŃ
- Następujące wydatki administracji publicznej kwalifikują się do współfinansowania poza pomocą techniczną, jeśli związane są z wykonaniem działań, pod warunkiem iż nie wynika to ze statutowych kompetencji władz publicznych lub zadań związanych z codziennym zarządzaniem, nadzorem i kontrolą:
- a) koszty profesjonalnych usług wykonywanych przez służby publiczne w trakcie wykonywania działania. Koszty te muszą być zafakturowane na końcowego beneficjenta (publicznego lub prywatnego) lub poświadczone na podstawie dokumentów o równoważnej wartości dowodowej, które umożliwiają identyfikację kosztów rzeczywiście poniesionych przez służby publiczne w odniesieniu do tej operacji;

- b) koszty wykonania działania, w tym wydatki związane ze świadczeniem usług, ponoszone przez organy publiczne, które są końcowym beneficjentem i które realizują działanie na swój własny rachunek bez pomocy zewnętrznych inżynierów i innych firm. Rozważane wydatki muszą odnosić się do wydatków aktualnie i bezpośrednio ponoszonych na współfinansowanie działań i muszą być stwierdzone na podstawie dokumentów, które umożliwią identyfikację faktycznych kosztów poniesionych przez owe służby publiczne w odniesieniu do omawianego działania.

Zasada nr 12: Kwalifikowanie działań w zależności od miejsca

1. ZASADA OGÓLNA

Jako zasadę ogólną przyjmuje się, że działania współfinansowane przez fundusze strukturalne są umieszczane w regionach, do których odnosi się pomoc.

2. WYJĄTEK

- 2.1. W przypadku gdy region, którego dotyczy pomoc, korzysta w całości lub częściowo z działań umiejscowionych poza tym regionem, działania te mogą zostać zaakceptowane przez instytucję zarządzającą do współfinansowania, z zastrzeżeniem że zostaną spełnione wszystkie warunki określone w ppkt 2.2–2.4. W pozostałych przypadkach działanie może być uznane za kwalifikujące się do współfinansowania zgodnie z procedurą określoną w pkt 3. Dla działań finansowanych w ramach instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa zawsze musi być stosowana procedura określona w pkt 3.
- 2.2. Działanie musi być umiejscowione na obszarze NUTS III Państwa Członkowskiego, bezpośrednio przylegającego do regionu, którego dotyczy pomoc.
- 2.3. Maksymalna kwota wydatków kwalifikowanych na działanie jest ustalana *pro rata* na podstawie proporcji korzyści z działania, które są przewidziane jako wzrastające w regionie i są oparte na ocenie instytucji niezależnej od władzy zarządzającej. Korzyści są oceniane, przy uwzględnieniu szczególnej pomocy oraz jej spodziewanych wyników. Działanie nie może zostać zaakceptowane do współfinansowania, jeżeli proporcjonalna korzyść jest mniejsza niż 50 %.
- 2.4. Do każdego środka pomocy kwalifikowane wydatki na działania zaakceptowane na mocy ppkt 2.1 nie przekraczają 10 % całkowitych wydatków kwalifikowanych. Ponadto wydatki kwalifikowane wszystkich działań w programie pomocowym zaakceptowane w ppkt 2.1 nie przekraczają 5 % wszystkich wydatków kwalifikowanych do pomocy.
- 2.5. Działania zaakceptowane przez instytucję zarządzającą, określone w ppkt 2.1, są wskazane w rocznych i końcowych sprawozdaniach z wykonania pomocy.

3. POZOSTAŁE PRZYPADKI

W przypadku działań zlokalizowanych poza regionem, do którego odnosi się program pomocowy, ale które nie spełniają kryteriów określonych w pkt 2 oraz działań finansowanych w ramach instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa, akceptacja działania do współfinansowania jest przedmiotem uprzedniej zgody Komisji w odniesieniu do poszczególnych przypadków, poprzedzonego wnioskiem Państwa Członkowskiego, przy uwzględnieniu zwłaszcza bliskości działań w stosunku do regionu, poziomu korzyści, które mogą być przewidziane dla regionu oraz wysokości wydatków w odniesieniu do wydatków całkowitych w ramach danego działania i pomocy. W przypadku pomocy dotyczącej regionów peryferyjnych stosuje się procedurę opisaną w niniejszym punkcie.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000	Rozporządzenie zmieniające
Artykuł 1	Artykuł 1, zmodyfikowany
Artykuł 2	Artykuł 2, zmodyfikowany
Załącznik	Załącznik 1
Zasada 1	Zasada 1, zmodyfikowana
Punkt 1.1	Punkt 1.1, zmodyfikowany
	Punkt 1.3, nowy
Punkt 1.3	Punkt 1.4
Punkt 1.4	Punkt 1.5
Punkt 1.5	Punkt 1.6
Punkt 1.6	Punkt 1.7
Punkt 1.7	Punkt 1.8
Punkt 1.8	Punkt 1.9
Punkt 1.9	Punkt 1.10
Punkt 2	Punkt 2, zmodyfikowany
Punkt 3	Punkt 3, niezmieniony
Zasada 2	Zasada 2, niezmieniona
Zasada 3	Zasada 3, zmodyfikowana
Punkt 1	Punkt 1, zmodyfikowany
Punkty 2–5	Punkty 2–5, niezmienione
Zasada 4	Zasada 4, niezmieniona
Zasada 5	Zasada 5, niezmieniona
Zasada 6	Zasada 6, niezmieniona
Zasada 7	Zasada 7, zmodyfikowana
Punkt 1	Punkt 1, zmodyfikowany
	Punkt 2, nowy
Punkt 2	Punkt 3, zmodyfikowany
Punkt 3	Punkt 4, zmodyfikowany
Punkt 4	Punkt 5, zmodyfikowany
Zasada 8	Zasada 8, niezmieniona
Zasada 9	Zasada 9, niezmieniona
Zasada 10	Zasada 10, niezmieniona
Zasada 11	Zasada 11, niezmieniona
Zasada 12	Zasada 12, niezmieniona
	Załącznik II, nowy